

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ
DEPARTAMENT ZWIĘKSZANIA SZANS EDUKACYJNYCH

Warszawa, 22 stycznia 2015 r.

DZSE.WSPE.523.664.2014/2015.BM

Pani
Ewa Małachowska
Przewodnicząca Zarządu Głównego
Polskiego Związku Logopedów
ul. Raszyńska 8/10
02-026 Warszawa

Szanowna Pani,

odpowiadając na pismo nr ZG PZL /XII/2014 z 16 grudnia 2014 r., w sprawie wydawania dzieciom i młodzieży orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego z uwagi na niepełnosprawność ruchową, w tym afazję, uprzejmie informuję.

Wydane na podstawie art. 71b ust. 7 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), przepisy prawa¹ określające warunki organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych, integracyjnych, specjalnych oraz w ośrodkach wskazują, że kształcenie specjalne organizuje się dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych:

- 1) niesłyszących;
- 2) słabosłyszących;
- 3) niewidomych;
- 4) słabowidzących;
- 5) z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją;
- 6) z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim;
- 7) z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym;
- 8) z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera;
- 9) z niepełnosprawnościami sprzężonymi.

¹ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych lub integracyjnych (t. Dz. U. z 2014 r. poz. 414.) oraz rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach i oddziałach oraz w ośrodkach (t. Dz. U. z 2014 r. poz. 392)

W związku z tym, zespół orzekający działający w publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym publicznej poradni specjalistycznej, określa na podstawie posiadanej dokumentacji dziecka i przeprowadzonych badań potrzebę kształcenia specjalnego wyłącznie z uwagi na ww. rodzaj niepełnosprawności, wskazując jednocześnie potrzeby rozwojowe i edukacyjne ucznia oraz zalecając odpowiednią formę stymulacji, terapii i usprawniania.

Poradnia psychologiczno-pedagogiczna, zgodnie z rozporządzeniem Ministra edukacji Narodowej z dnia 18 września 2008 r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych (Dz. U. Nr 173, poz. 1072), wydaje orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, gdy z zaświadczenia lekarskiego wynika, że u dziecka zdiagnozowano, w tym przypadku, afazję i takie określenie winno znaleźć się w orzeczeniu. Nie jest zatem wymagane użycie całego sformułowania „niepełnosprawność ruchowa, w tym afazja”.

Przepisy ww. rozporządzenia nie precyzują specjalizacji lekarza wystawiającego zaświadczenie lekarskie dołączane przez wnioskodawców do wniosku o wydanie orzeczeń. Wskazanie lekarza specjalisty nie należy do kompetencji ministra do spraw oświaty i wychowania. Jeśli dostarczone przez wnioskodawcę zaświadczenie budzi wątpliwości członków zespołu orzekającego, przewodniczący zespołu może zwrócić się do wnioskodawców o uzupełnienie dokumentacji medycznej.

Z poważaniem

Joanna Wrona
DYREKTOR DEPARTAMENTU